

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: **Zvukové prostředí města – Praha jako krajina tvořená zvuky**

Jméno studentky: Jana Coufalová

Oponent: Milan Guštar

Dle abstraktu se práce zabývá vztahem mezi zvukem, okolím a obyvateli města. Název práce by měl lépe odpovídat jejímu skutečnému obsahu, zvukové prostředí města ani konkrétní specifika Prahy v ní nejsou dostatečně analyzovány ani popsány.

Práce vychází ze značně zjednodušeného jednostranného předpokladu, že zvuk prostředí je tradičně vnímán jako obtěžující hluk, a že je třeba tento způsob vnímání změnit. Postrádám zmínky o odlišných pohledech, jak v teoretických textech (např. Russolův manifest Umění hluku), tak i v praktickém využití hluku jako estetického prvku (např. kompozice pro Intonarumori, Schaefferova konkrétní hudba, hudba industriální a noiseová, některé sonické trendy v současné vážné hudbě atd.).

Po formální stránce práce jako celek působí přehledným dojmem, text je logicky a přehledně strukturován.

Po definici základních pojmů následuje stručné pojednání o zvuku a sluchu. Následující kapitoly jsou věnovány dvěma způsobům vnímání zvuku prostředí, pro něž jsou užitá nešťastně zvolená označení „hluková tradice“ a „tradice sonosféry“. V těchto kapitolách postrádám podrobnější srovnání města s dalšími typy prostředí.

Obecná část práce je následována kapitolou „Praha jako krajina tvořená zvuky“, která však není věnována Praze, ale především způsobům zaznamenávání zvuků do map.

Kapitola „Metodologie – postup při vytváření mapy centra Prahy“ popisuje tvorbu konkrétní mapy vybrané části města založenou na zvukovém a obrazovém záznamu realizovaných „zvukových procházek“. Není uveden způsob nahrávání, počet zaznamenávaných zvukových kanálů, typ použitého zařízení, konfigurace mikrofonů ani způsob poslechu a typ reprodukčního zařízení. Chybí i popis metodiky výsledného třídění zvuků. Zcela opomenuto je vysvětlení účelu a použití fotodokumentace.

V textu lze najít terminologické nepřesnosti a formulační neobratnosti, které ztěžují jeho pochopení (např. „programace aplikace“, „maximální tolerantní hladina hluku“, termín „environmentální zvuky“ užitý ve shrnutí závěrečné kapitoly pravděpodobně ve významu zvuků produkovaných technikou, zaměňování hlasitosti, intenzity a akustického tlaku atd.).

V práci zcela chybí popis běžně užívaných metod analýzy a vizualizace zvuku, např. různé formy spektrogramů, sonogramů, apod., čemuž odpovídá i věta ze shrnutí „Zajímala mne především otázka vizuálního zachycení něčeho tak neurčitého jako je zvuk“.

Text je doprovázen obrázky, většinou přejatými z literatury s uvedením původu. Práce obsahuje odkazy a citace z přiměřeného množství knižních publikací i webových stránek.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení: C

podpis